

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6033/2025
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јелисавчић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство одбране, Управе за инфраструктуру Београд, коју заступа Војно правобранилаштво, Београд, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2754/24 од 26.12.2024. године, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2754/24 од 26.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2754/24 од 26.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2754/24 од 26.12.2024. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи П 692/23 од 20.06.2024. године, којом је одбијен тужбени захтев да се утврди да је тужилац искључиви носилац права закупа на стану у ..., улица ..., стан број .., као и да се обавезе тужена да трпи да тужилац наведени стан користи са својом породицом; одбачена тужба у делу којим је тражено да се обавезе тужена да са тужиоцем закључи формалноправни уговор о закупу наведеног стана или конституише право тужиоца на закуп стана у ... у улици ..., стан број .., који се налази у власништву тужене, као и да тужиоцу призна право коришћења стана са својом породицом као закупца; тужилац обавезан да туженој накнади парничне трошкове од 27.000,00 динара са законском затезном каматом од истека паричног рока до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи по члану 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијана пресуда заснована је на становишту да тужилац нема право закупа на спорном стану по прописима о становању, пошто је правноснажном пресудом донетом 25.10.2018. године, у парници у којој су странке учествовале у обрнутој процесној улози, тужиоцу отказан уговор о коришћењу стана од 17.02.1984. године и наложено му да се са свим лицима и стварима из стана исели.

Институт посебне ревизије је резервисан за питања правилне примене материјалног права, па наводи ревизије којима се указује да је другостепени суд повредио одредбу члана 395. ЗПП приликом одлучивања о жалби изјављеној против решења (садржаног у ставу другом изреке првостепене пресуде) којим је тужба одбачена, нису разматрани. Супротно наводима ревизије, позитивно материјално право не предвиђа право пречег закупа стана у својини Републике Србије, по основу фактичког поседа за који је отпао правни основ, па не постоје правна питања која би у конкретном случају оправдавала одлучивање о изјављеној ревизији, као посебној.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке донета је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права закупа поднета је 26.07.2023. године. Вредност предмета спора према значењу у тужби (члан 33. став 2. ЗПП) је 100.000,00 динара и не прелази законски цензус који омогућава изјављивање ревизије.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**